

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת

ריצא

הגזירה אמת!

כי קנה גם את שמו של עשיו. ליצחק נודע על דבר המכירה כשנפלט לעשיו שאת בכורתו לקח יעקב. כאשר שמע זאת יצחק אמר "גם ברוך יהיה" הואיל וראה שיעקב לקח זאת על פי דין. כאשר שמע עשיו שיעקב ברח לחרן, שלח עשו ללבן שיזהר מיעקב וסיפר לו על כך שלקח את בכורתו, את מערת המכפלה, וגם את שמו של.

לאחר שיעקב הגיע לחרן הוא עבד שבע שנים בשביל רחל, כאשר הגיע הזמן לתת את רחל ליעקב כינס מיד לבן את כל אנשי מקומו ואמר להם שמאותו זמן שיעקב נמצא בעירם הרי שמימיהם מתברכים האם רצונם שכל הברכה הזו תפסק? שאלו אתו מה לעשות? אמר להם נעשה תקנה חדשה והיא שאסור לתת את הצעירה לפני הבכירה, וחוק זה יהיה תקף גם שבע שנים אחורה וכל מי שעושה ההיפך יעמידו אותו לדין. כך יוצא שלבן היה מוכרח לתת את לאה לפני רחל, אך בגלל שכתוב בשטר "ברחל בתך הקטנה" שינה את שמה של לאה לרחל, וקומתה של לאה הייתה נמוכה משל רחל על כן לבן טען שהיא הקטנה בקומתה.

הסימן שמסר יעקב לרחל הוא שתאמר ששמה לאה כך אם יחליפו לו את רחל בלאה כאשר ישאל לשמה היא לא תגיד ששמה לאה אלא רחל וכך הוא יידע שלא רחל נמצאת לפניו. באותו לילה אמר לבן לרחל שאין היא עומדת להינשא יעקב, אך היא לא צריכה לדאוג מכיוון ששמו של יעקב הוא גם עשיו הרי שהוא צריך לקחת גם את לאה וגם את רחל [שתמיד היו אומרים הגדול לגדולה והקטנה לקטן, כלומר עשו ללאה ורחל ליעקב שהוא הקטן אך כיוון שהתברר עתה שיש לו עוד שם הוא צריך לקחת את שתיהן] ואכן באמת לא גילתה רחל ללאה את הסמנים אלא רק הזהירה אותה שלעולם לא תגיד ששמה רחל אלא תאמר את האמת ששמה לאה. וכעסו של יעקב על לאה מדוע לא אמרה לאה ששמה רחל, הרי עשו לה שינוי השם באותו לילה.

הרי לנו שגזירתו של הקב"ה היא אמת, והנה למרות שיעקב עשה את כל ההתחכמויות שבעולם בשביל לקבל את רחל, וכיוון שרצה הקב"ה שגם לאה תתחתן עם יעקב הרי שלבסוף כך היה. ועל האדם לדעת שכך הוא בכל תחומי החיים, רצונותיו של הקב"ה יתקיימו בעל כורחו של האדם בין אם הוא רוצה בכך ובין אם הוא אינו רוצה בכך, ויותר מזה כל השתדלות יתירה של האדם בשביל להשיג משהו, תהיה מיותרת...

שבת שלום ומבורך!!!

"ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה, ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה ויהי בערב ויקח את לאה בתו... ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל בתך עבדתי עמך ולמה רמיתני ויאמר לבן לא יעשה כן במקומו לתת הצעירה לפני הבכירה" [כ"ט, כ"א - כ"ו]

בשביל להסביר ולהבין את הפסוקים נענה על כמה שאלות שעולות מהפרשה הקודמת וגם מפרשה זו:

כיצד יעקב אבינו אמר ליצחק "אנכי עשיו בכרך" הרי יעקב הוא עמוד האמת?

מדוע כאשר יצחק גילה כי לא עשיו קיבל את הברכות אמר "גם ברוך יהיה" הרי נעשה כאן דבר שלא כדין?

מדוע כינס לבן את כל אנשי מקומו, וכי בכל פעם שרימה את יעקב הוא כינס את כל אנשי עירו?

עוד צריך להבין, יעקב אבינו אומר ללבן הרי סיכמנו על רחל בתך הקטנה, והוא עונה לו שאין לתת הצעירה לפני הבכירה, מה הייתה תשובתו של לבן על שאלתו של יעקב?

עוד קשה כיצד יתכן שלמרות שעשה יעקב תחבולות כנגד לבן, הוא קיבל ראשונה את לאה?

כיצד מסרה רחל את הסימנים ללאה הרי אסור לאדם לגלות סוד לרעהו ויש על כך חרם דרבינו גרשום?

ועוד גם אם חשבה להצילה מבושה, הרי זו מצוה הבאה בעבירה להכשיל את יעקב לקחת אישה אשר אינו חפץ בה?

כיצד לא חששה רחל שלאחר שיגלה יעקב את התרמית, הוא יגרש את לאה ואז ממה נפשך היא תצא בשל כך בביזיון?

מדוע יעקב כעס על לאה ואמר לה שהיא רמאית בת רמאי?

מסביר הרב אבישי טהרני שליט"א בספרו "מעשה אילפס" - כאשר קנה יעקב מעשו את הבכורה, חשש יעקב שמא יכתוב יצחק צוואה שהוא נותן את כל רכושו לעשו, בו בזמן שהוא קנה את הבכורה לכן יעקב קנה מעשו גם את שמו עשו, כך גם אם יכתוב יצחק צוואה לעשו הרי שהוא יעקב יזכה בכך הואיל ועכשיו יש לו שני שמות גם יעקב וגם עשו, לכן בהמשך הפסוק נאמר "על כן קרא שמו אדום" שמאז המכירה קראו לעשו אדום שמכר את בכורתו ליעקב.

דבר זה לא נודע לאף אחד, שעשו התבייש מזה, לכן כאשר ענה תשובה יעקב לאביו "אנכי עשו בכרך" הרי שהוא לא שיקר כלל

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון ראובן ב"קול חלשון" 03-6171111 יפנו לפי 052-7154420 (ערי זיהוי קולי)

בס"ד בקרוב עומד לצאת לאור הספר "מתיקות ועריבות התורה" חלק שלישי - על חמישה חמשי תורה ומועדים, בתוספת פניני ה"אור החיים" הקדוש.

למנוונינים לתרום להוצאת הספר ולהקדיש לעצמם ולביתם וכל מי יפנו לפי 052-7154420

ו"ל ה'פלא יועץ": רבה טובת הדפוס בעולם אשר על ידה יגדיל תורה ויפוצו מעינותיה חוצה והנה מאחר שעל הרוב קצור קצרה יד החכמים מלחדפים ספריהם ומכתתים רגליהם מעיר לעיר ללקט כסף כדי להדפיס וראוי לעשירים עם אלקי אברהם לפתח ידיהם אליהם בעין יפה ובוה חלק כחלק יאכלו עם החכם כי בעל החכמה בעל הכסף קהלת ז"יב והכל לפי מה שהוא הספר ולפי מה שהוא נצרך לרבים ולפי התועלת הנמשך ממנו לעבודת השם יתברך ודייק תמצא קל ותשכח שכמעט אין כסף שיחא נחשב למצוה רבה כזו שכל הוצאה של מצוה היא לשעתו מתחיל במצוה וגומרה אבל זה הנותן לצורך הדפוס צדקתו עומדת לעד לדור דורים והוא מוכה את הרבים וכות הרבים תלוי בו וילך לפניו ולאחריו צדקו אשריו מה טוב חלקו קנה שם טוב קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא וגם העולם הזה כסף כסף רבה...

פניני "אור החיים" הקדוש

לרבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" [כ"ח, י']

יעקב" לומר לנו שיעקב לא עשה אלא רק יציאה ולא הלך הוא ברגליו הואיל וההולך היה "חרנה" - שלאחר ששמעה [ארץ] חרן שיעקב בא אליה, מיד הקדימה ובאה אל יעקב וקפצה לו הדרך, לכן נאמר "וילך חרנה" שחרנה היא זאת שהלכה אל יעקב.

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - למרות שבפרשה הקודמת כבר נאמר שיעקב יוצא במצוות אביו לחרן, חזרה התורה וכתבה כאן "ויצא יעקב" הואיל ונאמר בפרשה הקודמת שיצא יעקב לחרן והייתה הפסקה בעניינו של עשו כפי שנאמר "וירא עשו כי ברך..." , לכן בא הפסוק ואומר "ויצא יעקב" ופגע במקום של הר המוריה וחלם חלום.

עוד מסביר הרב - שברגע ש"ויצא יעקב מבאר שבע" הלך חרון אפו של עשו, חו הכוונה "וילך חרנה" שהלך לו חרון אפו של עשו.

שואל ה"אור החיים" הקדוש - שעדיין קשה מדוע נאמר "וילך חרנה" הרי נאמר "ויצא יעקב"?

הרי לנו מכאן יסוד עד לסוף כל הדורות: כאשר היהודי מתבדל מעשיו ומתרחק ממנו, מיד הולך ממנו החרון אף, אך כאשר מנסים להתקרב ולהדמות לגויים, הרי שמיד חרון אפו על ישראל...

ועוד קשה מדוע נאמר "חרנה" היה צריך לומר 'חרן'?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - שנאמר בהתחלה "ויצא

פניני האלשיך הקדוש

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

לרבינו הקדוש רבי משה ב"ר חיים אלשיך זיע"א

"ועיני לאה רכות, ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה"

אך מה עשה הקב"ה סימא את עיניו, ולא שת ליבו אלא אל "רעות בנות כנען" ותו לא, ולכן הלך אל ישמעאל לקחת משם אשה.

במסורה הביא בעל הטורים כאן שלש, ועיני לאה רכות, ועיני ישראל כבוד, ועיני רשעים תכלינה. ומסביר האלשיך הקדוש כי הקב"ה מעוור עיני פיקחים ופוקח עיני עוורים.

ויעקב אבינו אם היה מקיים מאמר חז"ל "חזקה אין אדם שותה בכוס אלא א"כ בודקו יפה יפה" הרי שלא נושא את לאה, כי בטרם יבוא אליה היה רואה כי לאה היא, והיה מבקש את רחל שבה עבד.

והנה בעשיו כתוב "וירא עשיו...ושלח אותו פדנה ארם לקחת לו משם אשה...וירא עשיו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו. וילך עשיו אל ישמעאל...". הרי שלכאורה אם היה עשיו פוקח עיניו ומביט לכל אשר צוה יצחק את יעקב, לא היה לו ללכת אל ישמעאל, אלא אל לבן, שכן ראה ששלחו ליעקב אל לבן לקחת לו משם אשה, וכן ראה שרעות בנות כנען בעיניו. ואם באמת כך היה עושה היה פוגש את יעקב בדרך והורגו, ולא כאלפיז בנו שחמל עליו והשאירו חי, וגם היה נושא את לאה לו לאשה.

אך שערי דמעתה של לאה לא ננעלו, ועל כן הכביד עיני יעקב מהסתכל בה קודם ביאתו בה. וזהו מאמר המסורה, שעיני לאה רכות, ובגלל כך עיני ישראל כבוד, שישאנה, וכן שעני רשעים תכלינה, כעיני עשיו שלא יראה בטוב בנות לבן ויבוא לישא את לאה.

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א 054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

פנינים ממה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון"

חלק ב'

על - פרקי אבות

לרבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זיע"א

"הוא היה אומר, עשה רצונו כרצונך, כדי שיעשה רצונך כרצונו. בטל רצונך מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך"

צריך הוא להחמיר על עצמו. ורצונו של הקב"ה שלא מספיק שלא יעבוד את העבודה זרה אלא יתרחק ממנה לגמרי עד כמה שניתן לעשות, וגם רצונו של האדם הוא שלא יחשדו בו אחרים על דבר שלא היה.

ממשיך בעל ה"זרע שמשון" וכותב - שתוס' הביא שישנה מחלוקת האם נפסק כרב שאומר כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין אסרו אפילו בחדרי חדרים, או שלא נפסק כמוהו.

ולכן אם נפלו לו המעות לפני עבודה זרה ברשות הרבים, הוא בעצמו לא ירצה להתכופף ולהרים את כספו שמא יחשדו בו אחרים. אך יפלו לו המעות ברשות היחיד, כאשר אין אדם רואהו היה יכול להתכופף ולהרים אותם הואיל ולא נפסק כרב על כך הזהיר התנא באבות "עשה רצונו" של הקב"ה והוא שתתרחק מעבודה זרה אפילו כאשר כוונתו רק להרים את כספו, ואפילו הוא נמצא בחדרי חדרים עשה "רצונו כרצונך" כאילו אתה נמצא ברשות הרבים כדי שלא יחשדו בו ועשה זו "כדי שיעשה רצונך כרצונו. תוס' א"י' ס'א' פ"א...

ולפי הדעה שאין הלכה כרב, יוצא שמותר להרים את המעות שהתפזרו לו בפני עבודה זרה כאשר אין אחרים רואים אותו מתכופף. על כך בא התנא באבות ואומר על אף שיש את המקילים שיבואו לפסוק שלא כמו רב ואין את החשש מפני מראית העין כאן כאשר מדובר בעבודה זרה

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

ברכו שני בני אדם את אותה ברכה וסיימו בשווה

ב. בכל שאר ברכות שמברך את אותה ברכה יחד עם החזן או אדם אחר, לא יענה אמון דהוי כעונה אמון על ברכותיו, חוץ משלוש ברכות שבהם גם אם סיים את אותה ברכה עם הש"צ או אדם אחר ביחד, עונה אחרים אמון, והם ברכת "ישתבח" שאחר פסוקי דזמורה, ברכת "יהללוך" שאומרים בסיום ההלל, וברכת "שומר את עמו ישראל לעד" שבברכת השכיבו (מכיון שבברכות אלו בלאו הכי הרבה פוסקים סוברים (ס' רטו') וכך גם נוהגים בני ספרד שבסיום הברכה אומר בהם אמון אחר ברכת עצמו מכיון שהוא סיום עניין ואין זה מגונה, לכן גם לבני אשכנז אפילו שלא נוהגים לומר בהם אמון מ"מ כאן שסיים את ברכות אלו יחד עם הש"צ וכעונה אמון לא נראה כ"כ שעונה על ברכת עצמו אלא על ברכת החזן, ובצירוף דעת הפוסקים הנ"ל, לכן יענה אמון, מג"א (סק' ב'), משנ"ב (שם סק' ג').

סיימו לברך יחד, אך ברכותיהם שונות

ג. אם סיים אדם לברך ברכה אחת (איזה ברכה שתהיה) והש"צ סיים ברכה אחרת ממנו, וסיימו שניהם את הברכה בשווה עונה אמון אחר ברכת חברו (מכיון שהיא ברכה אחרת ממנו אין בו חסרון של עונה אמון אחר ברכותיו ונחשב שעונה אמון על ברכת חברו, דיש כאן הסכמה לקבלת דברים על מה שאמר חברו והוא לא אמר. מג"א (סק' ב'), שערי תשובה, כן משמע מביאור הגר"א, ברצי יוסף אות ג', משנ"ב (סק' ג').

הנסיים ברכת "ברוך שאמר" עם עוד אדם בשווה

א. אם סיים ברכת "ברוך שאמר" ביחד עם החזן, לא יענה אמון, דנראה כעונה אמון אחר ברכותיו דקיי"ל (ברכות מה:): הרי זה מגונה (מג"א ס' נא' סק' ב'), משנ"ב (שם סק' ג'), בא"ח (פ' ויגש אות ח'), כה"ח (סק' ג').

והטעם שהוא מגונה - ע' בביאור הגר"א (ס' נא' ס' ב') משום ש"אמון" פירושו הסכמה וקבלת הדברים ששמעו (כמו שכתוב בשבועות לו' ענ' א') וכשהוא בורך בעצמו מה צריך עוד להסכמה על הדברים, ולכן אף שסיים עם החזן את הברכה מ"מ אין שום צורך שיתן הסכמה לדבריו שהרי הוא עצמו אמר את אותה ברכה.

עוד ביאור מובא בפוסקים - ע' תלמידי רבינו יונה (לג: ד"ה הא דעני) ומביאו הב"י ג"כ (בס' נא' ד"ה ואחר ישתבח וכו') דכשאומר אמון בסוף עניין של ברכות כמו בונה ירושלים הוא מורה שכבר גמר כל הברכות שיש לו לומר ושפיר דמי, ואם עונה אמון בסוף כל ברכה וברכה הרי זה בור, שמראה שמוסיים את כל הברכות שיש לו וחוזר שוב ומברך עוד (וביאור דבריו הם דאמנם פירוש האמון הפשוט שעונה אחר ברכה ששומע, הכונה שמוסיים ומקבל ומאשר את הדברים ששמע, אך כאשר עונה אמון אחר ברכותיו אין לפרש שזה כוונתו, כי הוא עצמו בורך את הברכה למה צריך שוב להסכים לה, אלא בהכרח כוונתו להורות ולומר באמירת האמון שכבר גמר וסיים את כל הברכות שהיה לו לומר בנושא, וא"כ אם הוא סיום עניין של ברכות כמו בונה ירושלים, וברכת ישתבח וכדו' יכול לומר אמון אחר ברכותיו אבל אם עונה אמון על סתם ברכה שכורך כמו ברכת שהכל, הרי זה בור, דמראה באמירת האמון שסיים כל ברכותיו ואח"כ הוא שוב חוזר ומברך ברכה אחרת), ופנ"ג (שם סק' ב') הביא ג"כ שני טעמים אלו

מעשה שהיה...

שאוכל לעשות חסד עם יהודי... האם את רוצה לקחת זאת ממני?!

הרי לנו שכל מחשבתם של גדולי ישראל היא למען הזולת....

מסופר על ר' איסר זלמן מלצר זצ"ל בעל "אבן האזל" שהיה טורח רבות למען הזולת. לעת זקנותו אמרה לו אשתו שטרדות אלו עלולות להזיק לבריאותו, אמר לה הרב: "וכי לשם מה צריך הקב"ה בעולמו אדם זקן כמוני? אין זה אלא כדי

מדברי הז"ל

כמה אפשר לעזור במילים טובות לחולה שמטבעו הוא שבור ורצון, אין לתאר את גודל המצוה (כמבואר בשו"ע [ו אין לכם מושג מגודל הזכות, עד שלפעמים הדבר יכול להיות אפילו בגדר הצלת נפשות ממש. אבל, לדעת, את המצוה הגדולה ביותר בביקור חולים, האדם עושה עם עצמו, שילך לו התאבון' מתאוות ומעבירות, והשכר הגדול יהיה שלא נצטרך לכך".

בספר "תורת איש" [ח"ג, ע"ה] **לגרי"ש אונגר זצוק"ל** כתב: "אחי היקרים! הן ישראל קדושים הם ורצון כולנו לעשות את רצונו יתברך שמו, אלא שמחמת טרדות הזמן, אנחנו שוכחים לפעמים את המוטל עלינו. הלוא מלפנים כזאת בקשתי מכם?! אנא! צאו קצת לבתיכם או לבתי החולים להחיות לב נשברים ונדכאים. איני יכול לתאר לכם

הלכה למעשה...

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

שנית על הכוס הבאה (כמבואר בביאור"ל קצ"ב, ד"ה יברך) וכן נכון לעשות כל השותה כוס משקה חם שיביא עצמו לידי חיוב ברכה אחרונה, כיוון שיש הסוברים שיעור שתיה לברך ברכה אחרונה בכזית, (כמבואר בשו"ע קצ"ב, ג') ויש הסוברים כל מה ששותה תוך כדי אכילת פרס מצטרף לברכה אחרונה (כמבואר במשנ"ב ר"י סק"א) לכן טוב יותר לשתות רביעית משקה (רביעית הוא 86 סמ"ק לגר"ח נאה, והוא כחצי כוס ח"פ רגילה) ואפ' מים מהני אם הוא עדיין צמא (שו"ע רד"ז) ואז יוצא ידי הכל ואינו לנכנס להספק (כה"ה עת השו"ע קצ"ב, ג'). אומנם כיוון שיש פוסקים הסוברים שברכה אחרונה אינה מהוה הפסק לברכה ראשונה (מ"א קפד' סק"ט) והכרעת הפוסקים שלא כמו שיטה זו אינה מוחלטת (ע' ביאה"ל קצ"ב, שנשאר בצ"ע למעשה) יותר טוב למנוע עצמו מלשתות עד שיעשה שינוי מקום או שאדם אחר יפטרנו (כה"ח קפד', ח') או שיכוון בברכת שהכל הראשונה שתחול רק עד שיברך נפשות, ובזה יוצא מכל ספק (ומהני כוונה זו כמבואר בשו"ע קפד', ד' ובמקומות רבים נוספים).

בבואי לכולל בשעה 9:00 שתיתי כוס תה, האם צריך לברך על שאר הכוסות במשך היום?

לברכה הראשונה על מאכלים אין הפסק של זמן (משנ"ב קפד' סק"י, ז', ביאור"ל קצ"ב, ב' דלא כשיטת המ"א) לכן אם בנוסף לכוס התה, אתה רוצה לשתות בשעה 12:00 ו17:00, אינך צריך לברך שהכול על הכוס השניה והשלישית. אולם הדברים אמורים רק אם לא היה מה שיפסיק את הברכה, אבל אם יצאת מהכולל לרחוב מכל סיבה שתהיה, הרי שיש כאן שינוי מקום, ואפ' תוך שתית הכוס הראשונה צריך אתה לברך לאחר שינוי מקום מחדש ברכת שהכול (כמבואר בשו"ע קעח', א'). וכן אם ישנת שינת קבע על מיטה, ג"כ נחשב הדבר להפסק לברכה הראשונה, ויברך שהכל שנית על הכוס הבאה (שו"ע קעח', ז') ואפ' אם ברכת לאחר הכוס הראשונה בורא נפשות, השיטה המרכזית בפוסקים שברכה אחרונה מהוה הפסק לברכה ראשונה, וצריך לברך

משכן הבית היהודי

חלק 3'

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

דיבור יוצר חיבור

בפרקים הקודמים למדנו כיצד הדיבור יוצר חיבור.

הקפדה על כללים אלו יוצרת את נקודת החיבור. אילו רק יכולנו להעריך נכונה את עוצמת ההשפעה הרגשית הנגרמת מההתעניינות בבן הזוג, מהיחזמה ליצור שיחה, אילו הבנו כמה מילים טובות ומחמאות מסוגלות להעצים את הזוגיות – בוודאי היינו משקיעים הרבה יותר בשיח הזוגי. פעולות פשוטות אלו, התלויות בדיבור, מסייעות לשלום בית, תורמות לקרבה ולאהבה, ובנוסף חוסכות מריבות, ויכוחים מיותרים ובזבז כוחות ואנרגיה לצורך התפייסות, אותה אנרגיה שניתן היה להשקיעה בכיוון החיובי.

לדוגמה, אישה באה ומספרת לבעלה על קושי עם הילדים – אם הוא עסוק בעצמו הוא מרגיש מותקף: "מה את רוצה ממני?" "הייתי עסוק בעניינים חשובים". זו לא עמדה של הזדהות. כשהשני מספר על קושי, כאב או בושה – תהיה איתו, צייר את עצמך בסיטואציה דומה לשלו ונסה להרגיש איך היית מרגיש במקומו... ממקום כזה, הפתרון שתציע יבוא מבפנים ולא ממקום חיצוני של חוסר הזדהות. גם המדבר צריך ללמוד את תפקידו – אני לא אומר מה אני מצפה מהשני אלא מה חשוב לי, מה עובר עליי, והשני צריך להתפנות אליי ולהקשיב.

דיבור בין בני זוג דורש זמן, אבל הוא מבטיח שתסתובבו בבית עם חיוך על הפנים.

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "ביתה" - ליוצרי ותלבות 058-7211235

מאת הרב אבישי ת. שליט"א

הורים שואלים...

Merkaz Tzmicha מרכז צמיחה

מהמנהל, הבעיה היא בשורש אל תנסו אפילו לדבר איתם זה אבוד מראש. לכן אם אתם יכולים, נסו למצוא לו מסגרת חילופית המתאימה לו עדיף אפילו קצת רחוק מאזור המגורים כדי שלא ידאג שילדים יוכלו לספר עליו סיפורים אחרים. בינתיים תנו לילדכם חזק וביטחון עצמי (גב) לא סוחטים מכל ילד כסף, ילד שמצליחים לסחוט ממנו כסף זה כתוצאה, או מתמימות יתר, או כתוצאה מהנאה מכאב או השפלה, פיזי או פסיכולוגי = מזוכיסט. פרוש המילה היא, חיפוש אחר אנשים שיגרמו לאדם כאב נפשי או פיזי, קחו אותו לאבחון מיידית ובדקו מה השורש לדבר זה? אם ראיתם ששורש הבעיה הוא עמוק, הדבר דורש טיפול פסיכולוגי מקצועי, לא רק לילד הפוגע, אלא גם לילד הנפגע.

אמא מירושלים שואלת: חבר מהכיתה של הבן שלי כל הזמן מתעלל בו, מרביץ לו מחביא לו את התיק ואת הקלמר, ואף ממש צוחק עליו. לאחרונה, שמנו לב שהוא מכריח אותנו להביא לו סכום כסף בין 50 - 100 ₪ בשבוע! ומה שאני לא מבינה שהבן שלי חוזר הביתה שמח... בנוסף לזאת, צוות התלמוד תורה לא רוצה להתערב, והסיבה: הסבא של אותו הילד, הוא המנהל עצמו, מה ניתן לעשות?

תשובה: קודם כל לטפל בזה מיידית, כל יום שעובר על הבן שלך שם זהו סבל בל יתואר, לא לחשוב "הדברים יסתדרו" "אולי ככה הוא יגדל" פשוט לא, נקודה. הילד שלכם סובל, הילד שמציק לו רואה בזה 'הצלחה' והוא לא יפסיק. כיון שהצוות בתלמוד תורה 'מפחד'

הרב אבישי ת. יו"ר מרכז צמיחה לשאלות | הערות - משרד 02-6-30-70-90 | mta665417@gmail.com

נא להימנע מקריאת המודעות בשבת.

"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יוהאן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מיטל בת סיגל, אברהם בן שרה, משה חיים בן מרגו.

לעילוי נשמת:

יוסף דוד בן סעידה, יפה בת חנה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון, חיו - חיים בן מרים, אלגרה - אורלט בת שרה, שלום בן אסתר חיון, אורלט שמחה בת שרה, מתתיהו שמעון בן תמר.

ת.נ.צ.ב.ה.

קונה ספרי קודש ישנים וכן מכתבים מקוריים מגדולי ישראל. תשלום גבוה!

0527674348

אהוד נתן מור
טוען רבני, עורך (LLM), נוטריון ומגשר

- גירושין
- משמורת ילדים
- כתובות
- הסכמי ממון
- מזונות
- חלוקת רכוש
- חתימות נוטריוניות

טלפון: 02-999248
02-999348
כתובת: חיים מרינב 112 ירושלים
מייל: office@law-mor.com
אתר: law-mor.com

מפגש הפסגה
הפסגה 10

קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלונים ועוד..

מפגש ברית
ברית 2

קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלונים, ארטיקים, גלידות ועוד..

העלון מוקדש להצלחה, לזיווג הגון, לזרע בר קיימא, ולהצלחת התורם ובני משפחתו ברוחניות ובגשמיות וכל מילי דמייטב.

פיסטוקס
רני הפסגה 37

צ'אפס
בשר • עופות • דגים

בית וגן הפסגה 10
02-6439131

מוקד הזמנות, והזמנות בווצאפ
050-260-3330

אליעזרא - אלקטרוניקה
פזאפונים, נגנים, מלצמות ועוד...

רח' הפסגה - 45
0733134400 053-3188440

לעילוי נשמת:
ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון ומלכה ב"ר שלמה. ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
פזאפונים (פזאפונים) המשפחה

רח' הרב שלמה אלקבץ 4 גבעת שאול.
058-5777795

מ.מ. בניה ושיפוץ
שיפוץ כלליים

תפארת
רח' קריית משה 11
טל' למשלוחים: 02-5717813

אלתר סופרת - 050-9094047 בית וגן 42